

"אם לא היו נשים, לא היו יהלומים"

שרונה גו'ימה, נצר למשפחת יהלומנים ובעלת מותג התכשיטים היוקרתי "Sharon Stones Jewelry", מספרת על השנה החולפת, שהייתה השנה הקשה בחייה - וז'א בשל מגפת הקורונה | מתן שירם

האחרונות לחייו. למות כי הוא רצה להיות קרוב יותר לומרי הגלם, להיות די ראשוני, ליד התחרות ששמום יוצאים היהלומנים. בתחלה הוא נר כונגנו, בהמשך הוא עבר לאנגולה. כשהוא הגיע לביקור בארץ, למחרת הוא נפטר. הוא חזר כשביל למות בארץ. היה בן 74 במוות. שארתי המומה, מאבט ועם עסק על כמיהו עם הדייקה שיש וברים שאני לא יודעת, שהוא לא הספיק לעולם של לי, זה מפעל חייו באפריקה. בגלל הקורונה אני לא יכלה לעשות דבר ולבני זה יש חבר אפריקאי ששומר על הבית, על הכסף הנפרד שיש שבו של אבא שלי. הוא שומר על מפעל חייו. ברצון שהקורונה תיגמר, אסע ללסס".

קניקעקניקע: "את המשפט 'אבא, היית ובצרת כל עולמי', קניקעקניקע על הדי לאחר ה-30 למותו של אבא, לגבי המשפט קניקעקניקע יהלום-תלת-מימדי. הקניקעקניקע נוצר להנצחת את זכרו של אבא. מקודרת מבטי, אבא והיהלומים הם לנצח".

יהלומים הדיקים באנגולה: "אבא שלי היה אדם עם ערכים, הוא מעולם לא נגע ביהלומים הדיקים, למרות שישו חמוץ מיתו". הוא אבא שאין בזה בורסה. **הוא מאותו צבע לשמה. למרבה הצער, הממוניים עסקים במלחמת בשביות והלכנים וכוים באצרות הטבע. זהב והיהלומים. לא היית עובדת לגור שם. זה לא מקום לבישה. זה מקום מאוד קשה. גם עבור גברים זה מקום מאוד מסוכן, לא אבא שלי באופן מובן היו אצרות אשנים ששומר על הבית".**

קשירתו היא חלק בלתי נפרד מוקפני: "אבא שלי היה אבא ובוגנטו בחיים ובקסם. חוק יודע בתחומם. הייתי ילדה של אבא, ואני הכי מומבטת - נשית ויפה, אבל לא כל חלק גדול שלחתי ממנו זה לדעת להיות קשורה. וגם לעבוד קשה - אני לא בן-אדם של בית. אני עובדת עד שעות מאד מאוחרות, לפעמים עד עשר בלילה".

חוויה אקסקלוסיבית ומפתה

אין זמן לתחביבים: "עולם היהלומנות מבטא את כל עולמי, כך שהיהלומים והתכשיטים הם גם התחביבים שלי (גם ליצור ולעצב). אפילו כשנפנס ערב עם חברתי, יוצא שכולן שאלות ומבררות על התכשיטים והיהלומים. ואני מוצאת את עצמי עונה על שאלות. כי כסף זה העולם שלי, זה עולם מילואר".

שומענים עליו: "עניקתי סופה לאוזן. מצד אחד, היא מפרעלת במנסרת היהלומים ברמת גן. שהוא מונג חזק מפני עצמו. מצד שני, הוא מתחם נטור - אין לו תחת ואין אולו ראות, זה יש משרד שלו מוצגים היהלומים והתכשיטים. מביקור שם אפשר להיכנס לברכה אם לא מזמנים אותך. עצם החוויה היא אקסקלוסיבית ומפתה. היום אנשים מגלים את תריות הרחוב כשביל לראות יהלומים, למרות ולמרות, אבל באים למרסרס היהלומים כשביל לרכוש היהלומים ותכשיט".

למות כי רוב האנשים מברסרס הם 'צרינים, כבונג. אני מייצרת ומורכבת, המורכבים הם מורכבים סיסטונאים. בנוסף, הלקוחות יודעים שם עליו מייקוח של הבורסה, ושהיהלום הוא יהלום טבעי".

שנת הקריירה: "אני עובדת כשירות, מכירות התכשיטים נסקו. בזכות הקורונה לא היו בזבזים, לא היו נבועות לחו"ל, לא אנשים קנו היהלומים והתכשיטים, והרבה יש שחושבים שגלגל המסביר שיצרה הקורונה המורכבים של היהלומים עשויים לרדת, אבל האמת היא שהמחירים כבר ירדו עוד לפני הקורונה. פעם, יהלום - אבא שלי היה להשיג אותו. רק מי שהיה לו כסף היה יכול לרשות לעצמו. היום היהלומים והתכשיטים הם בחירתם מריום אפשויו לכל יום".

קהל היעד העיקרי של היהלומים: "גברים שרוכשים עבור נשים - בעיקר טבעות אירוסין - נשים. לשאלה, 'מי קונה יותר יהלומים, אנשים כשביל עצמן או גברים כשביל הנשים שלהן', יש תשובה מאוד פשוטה: נשים קונות כשביל עצמן וגברים קונים בעיקר בעיקר נשים, אבל השורה המתחננת היא שאם לא היו נשים, לא היו היהלומים".

ענף המסביר ביהלומים: "קהילה סטרה, כסורה מאוד, מסורתית - לרוב מוגבל לבני המשפחה. אפשר להבין מרוע: בעסק כגון זה, שמשפירי אמון מקסימלי, עדיף למסור על בני משפחה. עסקי היהלומים נושכים לעולם של גברים. מכל בני המשפחה, דווקא אני עוסק בתור הקסם. יש מיני מאוד נשים בתחום. כשי בילי השתלשלת הייתה טבעית - לדעת לעבוד בעולם של גברים חוקים, עם כסף ומעמד, ולהיות את עצמך".

יהלומים לנצח: "המורד ידעתי שאעסוק בזה. נכנסתי למונה אחרי השירות הצבאי. אבא שלי, אבא שלי, גמישה וז'ל, ביקש שאעסוק בעסק. בנכסתי יסר לתמונה. מאותו הרגע הייתי מובנית ליהלומים. בתחלה עסקתי בתיווך הייתי מוכרת עבורו את הסחורה. נמנעתי עם קניינים שהיו באים לארץ, או כסירות. מנסות מנסות בתערוכות בחו"ל. כמה התחלתי לקוחות לא תחילת היהלומים מאבא שלי, ומוכרת. אני תמיד אומרת שהוא איש של גלם, אבי של המונטה עם חופן גם שדרתי את היהלומים לתכשיטים".

אישה של גלם: "תחילת מייקונית אתה לומר אין ללקעק לומר זה יכול לנצח מחויבי הגלם, בריך לדעת, באחריות, כמה תצליח להוציא הכי טוב. היום יש מונטה סטוריקת את חומר הגלם. לשמל, חומר גלם שישוקל המישה קראט, המכיר והשמת כמו קראט אתה יכול להוציא מאבן הגלם, עם הכי פחות פחת. אבל עם כל הכבד למנות עם אריון של 100%. אבא שלי היה יכול להמנות את עניינים. זה היה מדרים, הוא ידע מה שיצא. בני שמנצמא בעסק 28 שנים, מיתחייב אשטינקט וחדש מונטה, וכוים, כשאבי אינגו, אני ננסכת עליהם. מהו אותו חוש מנצמא אין אתה אתה טרונה לשנייה. זה מה שיפה. כל אבן היא שונה ומשנייה. כמו בכל מקצוע אתה מי שלא טוב בזה, לא שורד".

ילדה של אבא

"הייתי מטודה לפגוש את אבא ביום שבו נפטר אחיי קמן בר ובנפגנט. הוא עבר לגור באפריקה, שם הוא שהה שם בעשר השנים

שם ומשפחה: שרונה גו'ימה
גיל ומנצמא משפחתי: 48, טרשה - ילדה ובת 21
מוקם מגורים: ירוש
תקפידו: הבדת בורסת היהלומים, בעלת המורד
תג: "Sharon Stones Jewelry and diamonds"

70 | שרונה גו'ימה